

Η ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΣ ΜΗΤΗΡ.

«'Ακουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου καὶ μὴ ἀπόση θεσμούς μητρός σου» στέφανον γὰρ χαρίτων ἔζη σὴ κορυφῇ, καὶ κλοῖον χρύσειον περὶ σῶ τραχήλῳ. »
Παροιμία Σολομώντος.

Ἐκδίδεται κατὰ Πέμπτην ὑπὸ Μ. Α. Σακκορράφου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

- 'Εν 'Αθήναις δραχ. 6.
- 'Εν ταῖς Ἐπαρχίαις » 7.
- 'Εν τῇ Ἀλλοδαπῇ » 10.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται.

- 'Εν 'Αθήναις παρὰ τῷ Ταχυδρομείῳ.
- 'Εν ταῖς Ἐπαρχίαις παρὰ τοῖς ΚΚ. ταχ. Ἐπιστάταις.
- 'Εν τῇ Ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῖς Ἑλληνικοῖς Ταχυδρομείοις καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων παρὰ τοῖς ΚΚ. Προξένοις.
- 'Εν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Βιβλιοπ. Κ. Α. Δεκάς.

Κρόνος καὶ Ἰανός.

Ἐὰν μικροὶ μου φίλοι, ἀνέγνωτε τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, θὰ ἐνθυμησθε βέβαια ἀκόμη τὸν Κρόνον καὶ τὸν Κάδμον, οἱ ὅποιοι ἐφερον εἰς τοὺς τόπους τῶν Πελασγῶν ἢ Ἑλλήνων τὰς τέχνας τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Φοινίκης· ἀλλ' ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς ἐλαίας δὲν ἦσαν τὰ μόνα δῶρα, τὰ ὅποια οἱ γενναῖοι ἐκείνοι τυχοδιώκται ἐδώρησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ἐγνωστοποίησαν εἰς αὐτὴν συγχρόνως καὶ τοὺς θεοὺς τῆς πατρίδος των.

Οἱ δὲ Ἕλληνες παραδεχθέντες τοὺς θεοὺς τῶν ξένων τούτων δηλ. τὴν Ἴσιν, τὸν Ὅσιριν, τὸν Τυφῶνα, τὸν Ἄνουβιν, τοὺς Καθεύρους, ὄχι μόνον τὰ ὀνόματά των μετέλλαξαν, ἀλλὰ καὶ τὴν μορφήν τοῦ προσώπου των πρὸς δὲ τούτοις καὶ αἱ διηγήσεις, τὰς ὁποίας ἐδιηγούντο περὶ αὐτῶν, ἐγένιναν ἀφορμὴ πρὸς μυθολογίαν ποικιλωτέραν, καὶ περισσότερο εὐχάριστον ἀπὸ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωτε ἕως τῶρα. Ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος ταχέως ἐγένιναν γνωστοὶ οἱ θεοὶ οὗτοι εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὅπου οἱ Ῥωμαῖοι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Λατίου ἀνήγειραν πρὸς τιμὴν των ἀλληλοδιαδόχως ἀπείρους ναοὺς καὶ βωμοὺς.

Ἡ μυθολογία αὕτη, καλοὶ μου φίλοι, εἶναι ἀξία μελέτης, διότι πολλάκις μὲ τὰς εἰκόνας καὶ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οἱ ὅποιοι ἀναφέρονται εἰς αὐτὴν, στολίζονται καὶ παλάτια τῶν βασιλέων, καὶ δημόσια οἰκοδομαί, καὶ κῆποι μεγάλοι. Καὶ ἐὰν ὑπάγητε ἐδῶ εἰς τὸ Θησεῖον, ἢ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἢ ἂν μεταβῆτέ ποτε εἰς τὰ Παρίσια καὶ πορευθῆτε εἰς τὸν κῆπον τῶν Τουίλλερῶν ἢ εἰς τὸ Λουξεμβούργον θὰ ἰδῆτε ἄπειρα τοιαῦτα ἀγάλματα θεῶν, τοὺς ὁποίους εὐκόλως θὰ διακρίνητε, ἐὰν γνωρίζετε τὴν μυθολογίαν των, καὶ τὰ σύμβολα, μὲ τὰ ὅποια τοὺς χαρακτηρίζουσιν. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν γνωρίζετε ἴσως ἀκόμη τί θὰ εἴπῃ σύμβολον, θὰ προσπαθῶ νὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω.

Ἐκάστη θεότης διὰ νὰ γνωρίζεται ἔχει σημεῖά τινα χωριστά

εἰτὼ π. χ. εἶδομεν, ὅτι ἡ Ἴσις καὶ ὁ Ὅσιρις κρατοῦσι τὸ κλειδίον τοῦ Νεῖλου, ἢ ῥάβδον τινά, ἢ ὅποια τοὺς χρησιμεύει ἀντὶ σκῆπτρου. Ἄλλοι θεοὶ εἶναι ὀπλισμένοι μὲ κεραυνόν, μὲ λόγχην, μὲ ξίφος, ἢ μὲ ἀσπίδα· τινὲς θεοὶ φοροῦσιν εἰς τὰς κεφαλὰς των στεφάνους ἐξ ἀνθέων ἢ ἐκ κλάδων δένδρων, ἢ κέρατα ἀνεστραμμένα, τὰ ὅποια ὀνομάζονται κέρατα τῆς ἀφθονίας, διότι ἐξ αὐτῶν γεννῶνται ἄπειροι καρποί, ἄνθη διάφορα, νομίσματα, καὶ λίθοι πολύτιμοι· ἄλλοι δὲ ἔχουσιν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας των ὡς σύμβολον ζῶα, καθὼς λ. χ. τὴν γλαῦκα (κουκουβάγιαν), τὸν σκύλον, τὸν λέοντα, τὸν ἄετόν, καὶ διάφορα ἄλλα εἶδη ζῶων. Λοιπὸν αὐτὰ τὰ ὄπλα, οἱ στέφανοι, τὰ ἄνθη, καὶ τὰ ζῶα, εἶναι τὰ σύμβολα τῶν διαφόρων θεότητων, πλησίον τῶν ὑποίων τὰ θέτουσι. Πιστεύω τῶρα, ὅτι ὅταν ἀκούσῃτε τὴν λέξιν ταύτην θὰ γνωρίζετε τὴν σημασίαν της, καὶ θὰ τὴν μεταχειρίζεσθε καὶ σεῖς πρεπόντως εἰς τὸ ἐξῆς.

Ὁ ἀρχαιότερος ὄλων τῶν θεῶν εἶναι ὁ Οὐρανός, ὡς λέγουσιν οἱ Ἕλληνες, ἔχων γυναῖκα τὴν Κυβέλην ἢ τὴν Ἑστίαν, τούτεστι τὴν Γῆν· διὰ τοῦτο παριστάνουσιν αὐτὴν ὡς σεβασμίαν γυναῖκα, ἢ ὅποια εἰς μὲν τὴν κεφαλὴν φορεῖ στέφανον μὲ πύργους καὶ ἐπάλξεις φρουρίων, δηλ. ἀνοίγματα στενά εἰς τὴν κορυφὴν τῶν φρουρίων, ὅπου ἐπολεμοῦσιν, εἰς δὲ τὴν χεῖρα κρατεῖ κλειδίον, διὰ νὰ δείξῃ διὰ τούτου, ὅτι ἡ γῆ περικλείει ἀπείρους θησαυρούς· κάθηται δὲ ἐπάνω εἰς ἄμαξαν, τὴν ὁποίαν σύρουσι λέοντες.

Ἡ θεὰ αὕτη ἐλατρεῖτο καὶ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἔθεωρεῖτο ὡς θεὰ τοῦ ἰεροῦ πυρός, τὸ ὅποιον γονιμοποιεῖ τὴν γῆν, καὶ διὰ τοῦτο ὑπῆρχον εἰς τὴν Ῥώμην ἱερεῖαι τινὲς ὀνομαζόμεναι Ἑστιάδες, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ὑποχρεωμέναι νὰ φυλάττωσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς θεᾶς Ἑστίας ἀβεστον πῦρ.

Διηγούνται ὅτι, ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι ἐδίωξαν ἀπὸ τὴν πόλιν των τὸν βασιλέα Ταρκύνιον τὸν ὑπερήφανον, παρῆλθεν ὀλίγος καιρὸς καὶ ἀνεβῆναι πόσον καταστρεπτικὴ πανώλης, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ἠναγκάσθησαν νὰ συμβουλευθῶσι τὸν χρησμόν, ὅστις ἀπεκρίθη, ὅτι δὲν ἦεν ἄλλο λυτρωθῆ ἀπὸ τὴν μάστιγα ἐκείνην, ἐὰν δὲν ἐφερον τὸ ἀγαλ-

μα τῆς Ἑστίας, καὶ ἐτοποθέτουσιν αὐτὸ εἰς τὸν ναὸν τῆς. Ἀλλὰ τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὸ ἄγαλμα ἐκεῖνο, ἐνῶ ἔπλεε τὸν ποταμὸν Τίβεριν ἐκάθησεν εἰς τὴν ἄμμον, καὶ ὅσον καὶ ἂν ἐπροσπάθησαν νὰ τὸ ἀνασηκώσωσιν ἐκείθεν ἐστάθη ἀδύνατον. Τέλος πάντων ἦλθε μία Ἑστίας ὀνομαζομένη Κλαυδία, ἡ ὁποία δέσασα μὲ τὴν ζώνην τῆς τὸ πλοῖον ἔσυρεν αὐτὸ εἰς τὴν πόλιν χωρὶς καμμίαν δυσκολίαν. Ὅλη ἡ πόλις ἐξεπλάγη διὰ τὸ θαῦμα τοῦτο, καὶ τῶντι ἤθελεν εἰσθαῖ θαῦμα, ἐὰν τοιοῦτον μῦθον δύναται νὰ πιστεῦσῃ πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος. (Ἔπεται συνέχεια.)

ΜΙΑΩΝ ΚΑΙ ΘΕΑΓΕΝΗΣ

Οἱ ἀθληταί.

(συνέχεια ἴδε ἀριθμὸν 32.)

Ὁ δὲ Θεαγένης ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον Θάσον μίαν τῶν βορείων Σποράδων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Καὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἡ δύναμις καταπᾶ μυθώδης, παιδία μου. Λέγουσι λοιπόν, ὅτι ὅτε ἦτο ἐννεα-τῆς καὶ ἐπέστρεφε μίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἐσήκωσεν εἰς τοὺς ὤμους χαλκοῦν ἄγαλμα θεοῦ τινος ἀπὸ τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπου τὸ εἶχον ἐστημένον, καὶ τὸ ἔφερον εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἀλλ' ἡ δύναμις αὐτῆ ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸν φέρῃ πρόωρα εἰς τὸν τάφον· διότι τινὲς ἐκ τῶν Θασίων θεωρήσαντες τοῦτο ἀμάρτημα ἔτρεξαν νὰ κατακομματιάσωσιν τὸ παιδίον· ἀλλὰ γέρων τις φρόνιμος καὶ εὐπόλητος ἀνεχαίτισε μὲν τὴν ὄρμην αὐτῶν, διέταξε δὲ τὸ παιδίον νὰ φέρῃ πάλιν τὸ ἄγαλμα εἰς τὸν τόπον του, τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμ, προξενῆσαν μεγίστην ἐκπληξιν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλ' ἐὰν, ἐνῶ ἦτο παιδίον ἀκόμη ὁ Θεαγένης κατῴρωσε τοιοῦτον πρᾶγμα, τί ἤθελε κατορθώσει γενόμενος ἀνὴρ; Καὶ τῶντι σωματικῆς δυνάμεις του τόσοσιν ἀνεπτύχθη, ὥστε ἐνίκησε χιλίας τετρακοσίας φορὰς εἰς τοὺς διαφόρους ἀγῶνας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τοῦτο δὲ ἀπέκτησε καὶ πολλοὺς ἐχθροὺς· καὶ ὅτε ἀπέθανεν, εἰς ἐκ τῶν ἀνταγωνιστῶν του, τὸν ὁποῖον ἐνίκησεν εἰς τὰ Ὀλύμπια, ἤρχετο καὶ ἐκάστην ἑσπέραν καὶ ἔδερνε τὸν ἀνδριάντα, τὸν ὁποῖον εἶχε

ἀνεγείρει εἰς τιμὴν τοῦ ἀθλητοῦ. Μίαν ὁμως ἑσπέραν, ἔπεσεν ὁ ἀνδριάς, δὲν ἤξεύρω πως, καὶ ἐπλάκωσε τὸν φθονερὸν ἐκεῖνον.

Ἐννοεῖται, ὅτι τοιοῦτον ἄνθρωπον κανεὶς δὲν ἐλυπήθη· ἀλλ' οἱ δικασταὶ διὰ νὰ ἐξοβελήσωσι τὸ ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον ἐπροξένησε τὸν θάνατον ἐνὸς ἀνθρώπου, διέταξαν νὰ τὸ ρίψωσιν εἰς τὴν θάλασσαν, διότι τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ νόμος τοῦ νομοθέτου τῶν Ἀθηναίων Δράκοντος, περὶ τοῦ ὁποῖου ἀνέγνωτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν.

Ἀφοῦ παρῆλθεν ὀλίγος καιρὸς, ἡ πανώλης, δηλ: ἡ τρομερὰ ἐκείνη ἀσθένεια, ἣτις κατερῆμωνε κάποτε τὴν Ἑλλάδα, ἐφάνη πάλιν εἰς πολλὰς πόλεις αὐτῆς· ὁ δὲ χρησμός εἶπεν, ὅτι ὁ οὐρανὸς εἶχε στείλει τὴν ἀσθένειαν ταύτην διὰ νὰ τιμωρήσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔρριψαν τὸ ἄγαλμα τοῦ Θεαγένους εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Θάσιοι δὲν ἤξευρον μὲ ποῖον τρόπον νὰ ἐκβάλωσι τὸ ἄγαλμα ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἐλυποῦντο διὰ τοῦτο, ἀλιεῖς τινες ἔτυχε νὰ σύρωσιν αὐτὸ ἐξω μὲ τὰ δίκτυα καὶ τοιουτοτρόπως ἔστησαν αὐτὸ μὲ μεγάλην πομπὴν εἰς τὸν βᾶθρον του· ἐννοεῖται δὲ, ὅτι μετ' ὀλίγον καιρὸν ἔπαυσεν ἐντελῶς ἡ πανώλης.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῆς ἱστορίας ταύτης, ὅτι ἡ μάστιξ ἐκείνη ἐστάλη ἐπὶ τῆς γῆς ὡς τιμωρία διὰ τὴν ὕβριν, ἡ ὁποία ἐγένεεν εἰς τὸν Θεαγένην ἀπὸ ἓνα φθονερὸν. Ἴσως ὁ Θεὸς ἔστειλε τὴν νόσον ἐκείνην εἰς τὴν Ἑλλάδα δι' ἄλλας αἰτίας. Πρὸς τούτοις ἡ πανώλης καὶ αἱ πλημμύραι, ἡ πείνα καὶ αἱ ἄλλαι συμφοραὶ, αἱ ὁποῖαι ἐνσκήπτουσιν ἐνίοτε εἰς τὰ ἔθνη, δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐὰν ἡ πανώλης ἔπαυσεν, ἀφοῦ τὸ ἄγαλμα ἐτέθη εἰς τὴν θέσιν του, πρέπει νὰ ἤξεύρωμεν, ὅτι ἡ δύναμις τῆς μάστιγος ταύτης εἶχεν ἐκλείψει βαθμηδόν, καὶ ὁ τρόμος τῶν ἀνθρώπων ἔπαυσε μὲ τὸ κακόν.

ΠΕΡΙ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΥ.

Ἐὰν ρίψητε κομμάτιον φελλοῦ εἰς τὸ ὕδωρ θὰ ἰδῆτε, ὅτι πλέει ἐπάνω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ· ἐὰν ρίψητε ἔλαιον

εἰς τὸ ὕδωρ θὰ ἰδῆτε ἐπίσης, ὅτι δὲν καταβαίνει εἰς τὸν πᾶ-
τον τοῦ ἀγγείου, οὐδὲ ἀνακατῶνεται μὲ αὐτό, ἀλλὰ μένει
ἀνωθεν τοῦ ὕδατος· καὶ διατί; διότι καὶ ὁ φελλὸς καὶ τὸ ἔ-
λαιον εἶναι ἐλαφρότερα ἀπὸ τὸ ὕδωρ. Τὸ ἴδιον πρᾶγμα συμ-
βαίνει καὶ εἰς τὰ διάφορα αἲρια, τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι τὸ ἴδιον
βάρος ὅλα, ἀλλ' εἶναι ἄλλα ἐλαφρότερα καὶ ἄλλα βαρύτερα·
π. χ. ὁ ὑδρογονικὸς ἀήρ, ὅστις λέγεται καὶ φλογιστός, διότι
ἀνάπτει μὲ εὐκολίαν εἰς τὸν ἀέρα, ὡς καὶ ἄλλοτε σᾶς ἐλά-
λησα, εἶναι δεκατέσσαρας φορὰς ἐλαφρότερος ἀπὸ τὸν ἀτμο-
σφαιρικὸν ἀέρα, τὸν ὅποιον ἀναπνέομεν.

Ὅθεν ἐὰν μὲ αὐτὸν τὸν ὑδρογονικὸν ἀέρα γεμίσωμεν μίαν
σφαῖραν κατεσκευασμένην ἀπὸ λεπτὸν πανίον ἢ μεταξωτὸν
βερνικωμένον μὲ κόμμι, θὰ ἴδωμεν, ὅτι ἡ σφαῖρα αὕτη θὰ ἀ-
νυψοῦται εἰς ἀρκετὸν ὕψος. Διότι ὁ ἐντὸς αὐτῆς τῆς σφαί-
ρας εὐρισκόμενος ὑδρογονικὸς ἀήρ ὡς ἐλαφρότερος ἀπὸ τὸν
ἀτμοσφαιρικόν, θὰ τείνη ν' ἀναβῆ πρὸς τὰ ἄνω, καὶ τοιοῦτο-
τρόπως θὰ σηκώη καὶ τὴν σφαῖραν ὑψηλά. Αὐτὴν τὴν σφαῖ-
ραν ὀνομάζουσιν ἀερόστατον ἢ μηχανὴν ἀεροστατι-
κὴν.

Αἱ ἀεροστατικαὶ αὗται μηχαναὶ εἶναι σκεπασμέναι μὲ δί-
κτυον, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ ἄκρα προσδέουσι πλοιάριον, ὅπου
δύναται νὰ κᾶθηται ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος ἀερονάυτης,
δηλαδὴ ταξειδεύων εἰς τὸν ἀέρα.

Πρέπει νὰ ἤξεύρητε, ὡ φίλοι παῖδες, ὅτι ὅσον ἀναβαίνει τις
ὑψηλότερα, τόσον εὐρίσκει καὶ τὸν ἀέρα ἀραιώτερον, τούτέστι
ἐλαφρότερον ἐπομένως καὶ τὸ ἀερόστατον ἀφοῦ ἀναβῆ πολὺ
ὑψηλά, ὅπου τὸ βῆρος του ἔρχεται εἰς ἰσορροπίαν μὲ τὸν
ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα ἕνεκα τῆς ἀρεότητος τῶν στρωμάτων του,
δὲν προχωρεῖ πλέον ὑψηλότερα. Ἄλλ' ἐὰν ὁ ἀερονάυτης θε-
λήσῃ ν' ἀναβῆ ἀκόμη ὑψηλότερα, τότε ρίπτει κανὲν ἀπὸ τὰ

φακκούλια μὲ ἄμμον, τὰ ὅποια ἔχει ἐπίτηδες εἰς τὸ πλοιά-
ριον ὡς ἔρμα (σαβοῦρα), καὶ εὐθὺς ἐλαφρωνόμενον τὸ ἀερόστα-
τον ἀνυψοῦται ἀκόμη· τοῦτο γίνεται πάντοτε, ὡσάκισ ὁ ἀε-
ροναύτης θέλει νὰ ὑψωθῆ περισσύτερον.

Ἐὰν ὁμῶς θέλῃ νὰ καταβῆ, τί κάμνει; τραβᾷ ἐν σχοινίον
καὶ ἀνοίγει μίαν μικρὰν τρύπαν ἐπίτηδες κατεσκευασμένην
εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τῆς σφαίρας καὶ καλῶς κεκλεισμένην·
τότε μέρος τοῦ ὑδρογονικοῦ ἀέρος, μὲ τὸν ὅποιον εἶναι γε-
μάτον τὸ ἀερόστατον ἐξέρχεται καὶ ἐμβαίνει ἀτμοσφαιρικὸς
ἀήρ, ὁ ὁποῖος ὡς βαρύτερος τοῦ ὑδρογονικοῦ σπρώχνει πρὸς τὰ
κάτω τὴν σφαῖραν· τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνει πολλάκις ἕως οὔ
φθάσει εἰς τὴν γῆν. Δὲν πρέπει ὁμῶς ὁ ἀερονάυτης νὰ ἐμβάσῃ
διὰ μιᾶς πολὺν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα εἰς τὸ ἀερόστατον, ἀλλ' ἀπ' ὀ-
λίγον ὀλίγον· διότι οὕτω δύναται νὰ σπρώξῃ μὲ πολλὴν βίαν
αὐτὸ πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἕνεκα τῆς ὀρμῆς τῆς καταβάσεως
νὰ κατασυντριβῆ ὁ ἀερονάυτης ἐπάνω εἰς βράχους ἢ εἰς οἰ-
κδομάς, ἢ νὰ πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς λιμένας ἢ εἰς φρέα-
τα καὶ νὰ πνιγῆ, ὅταν πλησιάζωσιν εἰς τὴν ξηρὰν οἱ ἀερο-
ναῦται ρίπτουσι πάλιν μέρος ἄμμου, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐλα-
φρώνοντες τὸ βῆρος ἐμποδίζουσι τὴν ὀρμὴν τῆς σφαίρας ἀπὸ
τοῦ νὰ πέσῃ εἰς τὴν ξηρὰν, ἕως οὔ ἔλθῃ εἰς κατάλληλον τό-
πον. Τότε δὲ ὁ ἀερονάυτης πρὸς περισσοτέραν ἀσφάλειαν ρίπτει
ἄγγυρα, τὴν ὅποιαν ἔχει δεμένην μὲ σχοινίον, καὶ ἀφοῦ αὕτη
ἐμπηχθῆ καλῶς εἰς μέρος τι, βοηθούμενος ἀπὸ τὸ σχοινίον
καταβαίνει εἰς τὴν ξηρὰν.

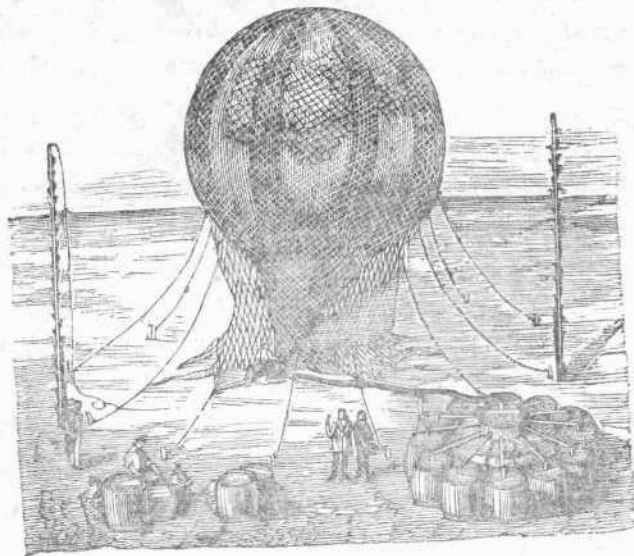
Ἄν καὶ ἡ ἱστορία ἀναφέρῃ, ὅτι πρὸ πολλῶν χρόνων ἐπρο-
σπάθουν οἱ ἄνθρωποι ν' ἀνακαλύψωσιν ὄργανόν τι διὰ τοῦ
ὁποίου νὰ δύνανται νὰ ταξειδεύωσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἔκαμον
διάφορα πειράματα, καί τις ὁμῶς μέχρι τοῦ 1782 μ. Χ. δὲν
κατώρθωσε τίποτε. Ἡ δόξα αὕτη ἐπεφυλάχθη εἰς δύο ἀδελ-

φους Μογγολφιέρους, χαρτοποιούς τῆς πόλεως Ἀννοναίης, ἡ ὁποία κεῖται μεσογείως εἰς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ τῆς Γαλλίας. Ἡ δὲ πρώτη ἀφορμὴ, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τοὺς εὐφρεῖς τούτους ἀνθρώπους πρὸς ἐπινόησιν τοῦ ἀεροστάτου εἶναι ἡ ἑξῆς.

Μίαν ἡμέραν ἔκαιον εἰς τὸ κατάστημά των παλαιόχαρτα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔτυχε καὶ σακκίον· εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν Μογγολφιέρων παρετήρησεν, ὅτι ἐνῶ ἔκαιόντο τὰ χαρτῖα, τὸ σακκίον ἐκεῖνο ὑψοῦτο ταχέως εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐστέκετο ἐκεῖ ἐπάνω ἐνόσω τὸ στόμιον τοῦ σάκκου ἠδύνατο νὰ θερμαίνηται. Τοῦτο ἐπανελάβεν ὁ Μογγολφιέρος πολλάκις καὶ πάντοτε ἐπέτυχεν. Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἡ γυνὴ του ἔχουσα τὰ πανικὰ τῆς ὀλόγυρα εἰς τὴν πυρὰν διὰ νὰ στεγνώσῃσι παρετήρησεν μὲ ἐκπληξίαν τῆς, ὅτι τὸ μεταξὺ αὐτῶν εὐρισκόμενον ἔσωφύστανον ἀνυψοῦτο ἀφ' ἑαυτοῦ. Ὁ δὲ σύζυγός τῆς ἀνθρώπου ἐξυπνος ἔλαβεν ἀφορμὴν ἐξ ἐκείνης τῆς περιστάσεως, καὶ κατασκευάσας ἐν ἑλαφρῶν περικάλυμμα, ἐθέρμανε τὸν ἐντὸς αὐτοῦ ἀέρα, καὶ οὕτως εἶδεν αὐτὸ ἀνυψωθῆν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔγῃ τὸ πρᾶγμα οἱ Μογγολφιέροι ἐστάθησαν πολλὰ εὐτυχεῖς, δοξασθέντες ἐκ τοῦ τυχαίου τούτου περιστατικοῦ. Διότι ἀφοῦ πρῶτον ἔκαμαν ἰδιαιτέρως πολλὰς δοκιμάς, ἀνύψωσαν εἰς τὴν πόλιν Ἀννοναίην κατὰ τὸ 1783 τὸ πρῶτον ἀεροστάτον, τὸ ὁποῖον ἀνυψώθη ἐπέκεινα τῶν δύο χιλιάδων ποδῶν καὶ ἔπεσε μίαν λεῦγαν μακρὰν τοῦ τόπου, ὁπότεν ἀφέθη εἰς τὸν ἀέρα. Σὺς ἀφήνω νὰ φαντασθῆτε, πατέρα μου, τὴν ἐκπληξίαν καὶ τὸν θαυμασμόν τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι συνέρρευσαν ἐκεῖ καὶ μὲ ἀνευφημίας ἔδλεπον τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο ὄργανον νὰ ἀναβαίη εἰς τὰ νέφη καὶ νὰ γίνη ἄφαντον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς των! Ἦτο δὲ τὸ ἀεροστάτον των κατασκευασμένον ἀπὸ πανίον ἐνδεδυμένον ἔσωθεν μὲ χαρτῖον διὰ νὰ μὴ ξεθεμαίνῃ ὁ ἐντὸς ἀήρ, ἢ νὰ εἰσέρχῃ

ταὶ ὁ ἔξωθεν ἀτμοσφαιρικός· εἰς τὸ στόμιόν του ὑπῆρχε πύρρανον (μαγγάλιον), ὅπου ἔκαιόντο ἄχυρα καὶ μαλλία βρεγμένα διὰ νὰ θερμανθῇ ὁ ἀήρ, νὰ γίνη ἑλαφρότερος, καὶ τοιουτοτρόπως ἐνῶ τείνει ν' ἀναβῆ, ν' ἀναβιάσῃ συγχρόνως καὶ τὴν σφαῖραν εἰς τὰ ὕψη.

Τοῦτο μαθόντες εἰς τὰ Παρίσια ἐξεπλάγησαν, διότι οἱ ἐκεῖ σοφοὶ ἐφάνησαν κατώτεροι τοῦ πολιχνίου Ἀννοναίης, καὶ προσκαλέσαντες τὸν Στέφανον, ἓνα τῶν Μογγολφιέρων, ἐπανελάβον τὸ ἴδιον πείραμα μὲ μεγίστην ἐπιτυχίαν· ἀλλὰ τότε ἀντὶ νὰ καίωσι χαρτῖα ἢ μαλλία διὰ νὰ ἀραιώσῃσι τὸν ἐντὸς τοῦ ἀεροστάτου ἀέρα, ἐγέμισαν τὴν σφαῖραν μὲ ὑδρογονικὸν ἀέρα, καὶ τοιουτοτρόπως ἐνώπιον τριακοσίων χιλιάδων θεατῶν ἀνευφημούντων καὶ ἐνθουσιούντων ἀνυψώθη ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπου τῶν Τουίλλεριῶν τὸ πρῶτον ἀεροστάτον μὲ ὑδρογόνον ὑπὸ τῶν φυσικῶν Καρόλου καὶ Ροβέρτου.

Ἐκτοτε πολλάκις ἀνυψώθησαν ἀερόστατα πολλὰς χιλιάδας ποδῶν ὑψηλά, καὶ εἰς τόσον ὀλίγον διάστημα καιροῦ, ὅσον οὐδὲ αὐτὰ τὰ πτηνὰ δὲν δύνανται νὰ πετάξωσι· δυστυχῶς ὅμως τινὲς τῶν τολμηρῶν ἐκείνων ἀεροναυτῶν δὲν ἐπρόφθαινον νὰ καταβῶσι σῶοι καὶ ὑγιεῖς εἰς τὴν γῆν, ἀλλ' ἐγίνοντο θύματα τῆς τόλμης των πνιγόμενοι εἰς τὴν θάλασσαν ἢ κατασυντριβόμενοι εἰς τοὺς βράχους. Μία τῶν ὠραιοτέρων ἀναβάσεων εἶναι ἡ γενομένη κατὰ τὸ 1804 ὑπὸ τοῦ περιφήμου φυσικοῦ Γαύλουσάκη, ὅστις ἀνέβη ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς 7,000 περίπου μέτρα, ὁπόθεν ἡ γῆ τοῦ ἐφαινετο ὡς ὄγκος ἀληθῶς «ἀόρατος καὶ ἀκατασκευάστος.» Ὁ καθηγητὴς οὗτος ἠσθάνετο τόσον ψῦχος ἐκεῖ ἐπάνω, ὡς ἐὰν εὕρισκετο ἐν καιρῷ δριμυτάτου χειμῶνος, ἂν καὶ ἦτο τότε θέρος. Τὸ κονδύλιον ἐπιπτεν ἀπὸ τὴν χειρὰ του, καὶ ὁ χάρτης ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε νὰ σημειώσῃ ὅσα περίεργα ἔβλεπεν εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται μετέωρα, ἐρυτιδοῦτο (ἐξάρωνεν) ὡς ἐὰν ἦτο πλησίον τοῦ πυρός· ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος ἐγίνετο ταχύτερα καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναπνεύσῃ εὐκόλως.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ μὴ σᾶς ἀναφέρω, ὅτι συνέβαινον κάποτε καὶ πολλὰ γελοῖα καὶ ἄτοπα πράγματα· εἶδετε ὅτι τὸ ἀερόστατον δὲν δύναται νὰ καταβῆ πάντοτε εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὁπόθεν ἀνεχώρησεν, ἀλλ' ἄρκετὰ μακρὰν ἐκείθεν. Οἱ κάτοικοι λοιπὸν τῶν χωρίων, ὅπου ἐτύχαινε νὰ πέσῃ τὸ ἀερόστατον, ἄνθρωποι ἀμαθεῖς καὶ δεισιδαίμονες, βλέποντες τόσον μέγαν ὄγκον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς κεφαλὰς των, καὶ νομίζοντες τοὺς ἀεροναύτας ὡς δαίμονας, ἐσταυροκοποῦντο, καθὼς λέγει ὁ περίφημος Κοραΐς, καὶ ἀνεχώρουν ἔντρομοι, καὶ ἔτρεχον νὰ κρυφθῶσιν, ὅπου ἕκαστος ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν του ἀσφαλέστερον.

Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ ἤξεύρητε, ὅτι οἱ Γάλλοι τὴν ἐφεύρεσιν των αὐτὴν μετεχειρίσθησαν ὡς τρόπον κατασκοπεύσεως κατὰ τῶν Αὐστριακῶν καὶ τοὺς ἐνίκησαν κατὰ κράτος εἰς μίαν μάχην, ἡ ὁποία συνεκροτήθη κατὰ τὸ 1794 εἰς τινὰ κωμόπολιν τοῦ Βελγίου, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Φλεροῦ. Ἐκτοτε ἠθέλησαν νὰ γυμνάσωσι καὶ τάγματα ὀλόκληρα εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πολέμου, ἀλλ' ὁ Μέγας Ναπολέων ὁ θεῖος τοῦ σημερινοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γαλλίας Ναπολέοντος Γ', θεωρήσας τοῦτο ἀνάξιον ἔργον τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς ἔκλεισε τὰ σχολεῖα, καὶ διέλυσε τοὺς λόχους τῶν νέων πολεμιστῶν.

Μένει τώρα, ὦ φίλοι παῖδες, νὰ εὕρεθῇ καὶ τὸ πηδάλιον τῶν ἀεροστάτων, διὰ νὰ δύνανται οἱ ἄνθρωποι νὰ διευθύνωσιν αὐτὰ εἰς τὸν ἀέρα, ὅπως διευθύνουσι καὶ τὰ πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν. Σᾶς ἀφήνω δὲ νὰ στοχασθῆτε, ἐὰν εὕρεθῇ αὐτό, μὲ πόσῃ ταχύτητι ἠθέλετε ταξειδεύει, ὅχι μόνον εἰς πλησίον πόλεις, ἀλλ' εἰς τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα μέρη τοῦ κόσμου!

Ἄς ἐλπίζωμεν λοιπὸν, ὅτι ὁ πάνσοφος Δημιουργός, ὅστις φωτίζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀνακαλύπτωσι καθ' ἑκάστην τῶν ἀνακαλύψεων, θέλει ἐμπνεύσει εἰς τὰ πλάσματά του τὸν τρόπον τῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἑναερίου τούτου ὄργάνου.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ.

Μία τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας εἶναι καὶ ἡ Ἄβεϋρόνη, ὅπου κεῖται τερπνὴ τις κωμόπολις ὀνομαζομένη Ἐσπαλιών. Εἰς αὐτὴν τὴν κωμόπολιν πλησίον ἐνὸς λιβαδίου διεσκέδαζόν ποτε πολλὰ παιδιά παίζοντα. Μόνον ἐν ἑξ αὐτῶν ἡλικίας περίπου δέκα ἐτῶν δὲν ἀνεμινύετο μὲ τὰ φιλοπαίγμονα ἐκεῖνα παιδιά, ἀλλὰ καθήμενον κάτωθεν ἐνὸς

φράκτου ἀπὸ ἀγιοκλήμα, εἶχεν ἐπάνω εἰς τὰ γόνατά του βιβλίον ἀνοικτόν, καὶ ἐφαίνετο ὅτι ὁ νοῦς του ἦτο κυριευμένος ἀπὸ κάποιαν σκέψιν.

« Ἐλα, Ἀπόστολε, τοῦ ἐφώναζον οἱ σύντροφοί του, ἔλα νὰ συνάξῃς καὶ σὺ βατόμουρα, καὶ νὰ κυνηγήσωμεν τὰς ἀκρίδας, αἱ ὁποῖαι δὲν ἤξεύρουσι ποῦ νὰ χωθῶσιν, ἀφοῦ ἐχάλασαμεν τὰς ὠραίας φωλεάς των. »

Ἄλλὰ τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο παιδίον δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι εὐθυμον, καθὼς καὶ οἱ σύντροφοί του, διότι οἱ γονεῖς του ἐδυστύχησαν πρό τινος καιροῦ· καὶ ἔνεκα τῶν θλίψεων, καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς τοῦ πατρός του ἐλευκάνθησαν, καὶ τὸ καλὸν τοῦτο παιδίον ἤρχισε νὰ σκέπτεται ὡς ἀνήρ. Ὅθεν δὲν ἠθέλησε νὰ τοὺς ἀκούσῃ, ἀλλ' ἀνέγνωσε πάλιν εἰς τὸ βιβλίον του, ἐφάνη, ὅτι ἐσκέπτετο, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον.

Ὁ πατήρ του ἰδὼν τὸ παιδίον σκεπτικὸν ἠρώτησε τὴν αἰτίαν.

« Σκέπτομαι, εἶπε τὸ καλὸν ἐκεῖνο παιδίον, εἰς ὅ,τι ἀνέγνωσα εἰς αὐτὴν τὴν σελίδα τοῦ ὠραίου τούτου βιβλίου, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔδωκας, πάτερ. Ἔμαθα, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐπίστευον, ὅτι ὑπάρχει μία πέτρα, μὲ τὴν ὁποῖαν ὅσα πράγματα ἠγγίζον μετεβάλλοντο εἰς χρυσίον. Ἄλλ' ὅτι ἦτο τόσο δύσκολον νὰ εὑρεθῇ ἡ πέτρα αὕτη, ὥστε ἐδαρύνετο κανεὶς νὰ τὴν ἀναζητῇ. Ἐν τούτοις ἐγὼ λυποῦμαι, ὅτι δὲν ἐζήτησα οὔτε εἰς τοὺς καιροὺς οὔτε εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους! ὦ! ἤθελα προσπαθῆσαι τόσον πολὺ, ὥστε, μοῦ φαίνεται, ὅτι ἤθελον τὴν εὔρει.

— Ἀγαπητόν μου τέκνον, ἡ πέτρα αὕτη ὑπάρχει ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον, καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Πολλοὶ ἔχουσιν αὐτὴν, καὶ σὺ δύνασαι νὰ τὴν ἀποκτήσῃς, ἐὰν ἔχῃς σταθερὰν θέλησιν.

— Δύναμαι νὰ τὴν ἀποκτήσω, πάτερ μου, καὶ νὰ ἀπολαύσω δι' αὐτῆς χρυσίον διὰ τὰ γηρατεῖά σου, διὰ νὰ προσφέρω ὠραία δῶρα εἰς τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ νὰ δίδω εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀπαντῶ εἰς τοὺς δρόμους γυμνοὺς καὶ τετραχηλισμένους;

— Ναι, τέκνον μου, καὶ θὰ ἔχῃς περισσοτέρην εὐχαρίστησιν, διότι θὰ διδῇς ἐκ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπέκτησας ἐντίμως. Ἄλλ' ἀκουσον διὰ νὰ προετοιμασθῇς εἰς τὴν ἀναζήτησιν ταύτην, διὰ τὴν ὁποῖαν θὰ χρειασθῇς αὐταπάρησιν καὶ ἐργασίαν πολλῶν ἐτῶν, πρέπει ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ τῶρα νὰ ἐκλαμβάνῃς τὴν ζωὴν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν, δηλαδὴ νὰ γίνῃς φειδωλὸς καὶ εἰς τὰς στιγμὰς ἀκόμη τῆς ζωῆς σου, καὶ νὰ ἐργάζῃσαι τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ γίνῃσαι ὠφέλιμος καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Πρέπει νὰ ἦσαι μαθητῆς φιλόπονος, καὶ σύντροφος φιλόφρων καὶ καλός, ὥστε καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ὅταν ὑπάγῃς νὰ κοιμηθῇς νὰ εὑρίσκῃς ἀναπαυμένην τὴν συνειδήσιν σου, ἤξεύρων, ὅτι τὸν μὲν νοῦν σου ἐστόλισες μὲ νέον κόσμημα μαθήσεως, τὴν δὲ ψυχὴν σου μὲ καμμίαν καλὴν πράξιν.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ Ἀπόστολος δὲν ἐκατάλαβε τὴν ἐννοίαν τῶν λόγων τούτων τοῦ πατρός του, ἀλλ' ἐστοχάσθη περὶ αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς προσευχῆς τὸ ἐσπέρας καὶ τὴν ἐπαύριον τὸ πρωί, ἔτι δὲ καὶ καθ' ἐκάστην ἐσυλλογιζέτο περὶ αὐτῶν τόσον, ὥστε κατῶρθωσε νὰ τοὺς χαράξῃ εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ θὰ ἰδῇτε κατόπιν, ὁποῖον ἀποτέλεσμα ἔφερον.

Παρευθὺς ἠῤῥῆσε τὸν ζῆλόν του πρὸς τὴν σπουδὴν. Μετεχειρίζετο καλλίτερον τὰς ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας διέτριβεν εἰς τὸ σχολεῖον, τὰ μαθήματα τῶν καθηγητῶν του ἠκροάζετο μετὰ περισσοτέρας προσοχῆς, καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως ἐγίνετο ὠφέλιμος καὶ εὐάρεστος πρὸς ὅλους.

Ἀγαπώμενος δὲ ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους καὶ συμμαθητάς του, εὗρισκε μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς τὸν φρόνιμον τοῦτον καὶ φιλόπονον βίον. Οὕτω δὲ οἱ γονεῖς τὸν ἐδείκνυον ὡς παράδειγμα εἰς τὰ τέκνα των, καὶ ἤρχισαν νὰ προλέγωσι τὴν εὐτυχίαν του.

Τὰ ἔτη παρέρχονται ταχέως. Ὁ Ἀπόστολος ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς του ἐπιτυχῶς. Ἐκ δὲ τῆς ἐπιμελοῦς σπουδῆς διὰ νὰ φθάσῃ τις εἰς τὸν πλοῦτον, φαίνεται εἰς τὴν ἡλικίαν ταύτην, ὅτι ἐν μόνον βῆμα μένει ἀκόμη, καὶ ἰδοὺ πῶς ἡ καρδιά του ἀνεσκήρτησεν ἀπὸ ἐλπίδα. Μίαν ἡμέραν ὁ πατήρ του λαβὼν ἐπιστολὴν ἀπὸ ἑνα παλαιὸν φίλον του καὶ πλούσιον ἔμπορον τοῦ Λυόν, ἔδειξεν αὐτὴν εἰς τὸν υἱὸν του, ὁ ὁποῖος ἀναγνώσας αὐτὴν εἶδεν, ὅτι ὑπῆρχε δι' αὐτὸν θέσις εἰς τὸ κατὰσθημα ἐκεῖνου. Ἡ ἀναχώρησις του λοιπὸν ἀπεφασίσθη, καὶ οἱ φίλοι του ἐσυγχαίροντο καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς γονεῖς του· αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνετο.

« Μέλλω νὰ ἔμβω εἰς τὸν δρόμον τῆς εὐτυχίας· μετ' ὀλίγον θὰ εὔρω τὸν φιλοσοφικὸν ἐκεῖνον λίθον, περὶ τοῦ ὁποῖου πολλάκις σὰς ἐλάλησα, καὶ τότε θὰ φέρω εἰς ὄλους σας τὴν χαρὰν καὶ τὴν εὐτυχίαν. »

Ὁ νέος οὗτος ἤρως λαλῶν τοιοῦτοτρόπως δὲν ἐσκέπτετο περὶ ἐνὸς πράγματος, ἢ ἅς εἴπωμεν κάλλιον, δὲν τὸ ἐγνώριζεν ἀκόμη· καὶ τοῦτο διότι συνήθως ἡ Θεία Πρόνοια δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐτυχίαν, καθὼς οἱ ἔμποροι πωλοῦσι τὰ πολύτιμα ὑφάσματα. Τὰ δὲ χρήματα τὰ ὁποῖα προσφέρομεν εἰς τὸν Θεὸν δι' αὐτὰ εἶναι αἱ ὥραι τῆς ἐργασίας, ὁ καιρὸς τοῦ ἀγῶνος, ἐνίοτε μάλιστα καὶ τὰ δάκρυα, καὶ σχεδὸν πάντοτε πρέπει νὰ προπληρώσωμεν διὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Αἱ λύπαι τῆς νεότητος, παιδία μου, καταπραϋνόνται διὰ τῶν ἐλπίδων, καὶ τὰ δάκρυα

τῆς νεανικῆς ἡλικίας οὔτε τὸ πρόσωπον ζαρώνουσιν, οὔτε τὴν καρδίαν μαραίνουσιν.

Ἴδοὺ ἤλθον κατὰ πρῶτον διὰ τὸν καλὸν Ἀπόστολον αἱ θλίψεις τοῦ ἀποχωρισμοῦ! Ὡ! ἀγαπητοί μου, ὅποια θλιβερὰ ἡμέρα ἦτο ἐκεῖνη! Οἱ ἀσπασμοί, καὶ οἱ ἀποχαιρετισμοὶ κατεσπάραττον τὴν ψυχὴν τῶν περιστοιχιζόντων αὐτὸν φίλων, τοὺς ὁποῖους ὑπῆγε νὰ ἴδῃ διὰ τελευταίαν φορὰν! Ἐπειτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν εὔρε κατηφῆ καὶ σιωπηλὴν. Ἡ νεανίς ἐνησχολεῖτο εἰς τὸ νὰ ἐτοιμάξῃ τὰ τοῦ ταξειδίου φορέματα τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, καὶ κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ λαλήσῃ, φοβούμενος μήπως ἡ πρώτη λέξις διακοπῇ ἀπὸ λυγμούς.

Ὁ πατήρ ἦτο ἀκίνητος, ἀλλ' ἐνεθαῖρῆνθη εἰς τὸ νὰ διακόψῃ τὴν λυπηρὰν ταύτην σιωπὴν καὶ εἶπεν.

« Ἀγαπητέ μου Ἀπόστολε, τώρα μέλλεις νὰ ἔμβῃς εἰς στάδιον, τὸ ὁποῖον καὶ οἱ δύο ἐξελέξαμεν· ἀλλὰ θὰ διατρέξῃς αὐτὸ μόνος· βιάδιζε λοιπὸν καλῶς καὶ ἀποφασιστικῶς. Μὴ λησμονῆς, ὅτι πορεύεσαι πρὸς ἀναζήτησιν θησαυροῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ καλλιτερεύσῃς τὴν κατάστασιν τοῦ πατρός σου, καὶ θὰ γίνῃς τὸ στήριγμα τῆς ἀδελφῆς σου. Φέρεις μαζί σου ὀλίγα χρήματα, ἀλλ' αὐτὰ καὶ μόνον ἔχω νὰ σοῦ δώσω. Ἡ ἐξαίρετος ὁμως ἀνατροφή, τὴν ὁποίαν σοῦ ἔδωκα, διὰ τῆς βοθησίας τινῶν φίλων, θὰ σὲ βοηθήσῃ νὰ ὑποφέρῃς τοὺς κόπους, καὶ νὰ ὑπερνικήσῃς τὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα πᾶς ἀνθρώπος ἀπαντᾷ εἰς τὸν δρόμον του, καὶ τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται β ἄ τ ο ι τ ῆ ς ζ ω ῆ ς. Ἔσο πάντοτε καλός, δίκαιος καὶ γενναῖος· ἡ Θεία Πρόνοια καὶ οἱ ἀγαθοὶ ἄνθρωποι θὰ σὲ ὑποστηρίξωσιν. Ὑποσχέσου τέκνον μου, ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃς τὰς παραγγελίας μου. » (ἔπεται συνέχεια.)

Ἀθήνησι τῇ 8 Αὐγούστου 1862.

Ἀξιότιμε Κύριε Μ. Σακκόρραφε.

Ὡς γνωρίζετε, οὐ μόνον πατήρ ἀλλὰ καὶ διδάσκαλός εἰμι τῶν τέκνων, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός, ἐν οἷκῳ αὐτοῦ ἐγὼ ἐκπαιδεύων τὰ θυγάτριά μου εὐρόσκομαι ἄρα εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῆσω τὰς μετὰ τέρψεως ὠφελείας ἅς « ἡ Φιλόστοργος Μητήρ » παρέχει τοῖς μικροῖς ἀναγνώσταις· ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ὁ διανομεύς Σας φέρει τὸ τεύχος εἶναι ἡμέρα χαρᾶς διὰ τὰ παιδιά!

Τὴν ὠφέλειαν ἐπιθυμῶν νὰ καταστήσω γενικωτέραν ἐσώθησα τὸ περιοδικὸν τοῦτο πένθημα εἰς διαφόρους ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν φίλους μου, ἐξ ὧν τινες ἐνετείλαντό μοι ὅπως ἐγγράψω αὐτοὺς συνδρομητάς. Σημειῶν λοιπὸν ὑμῖν κατωτέρω τὰ ὀνόματα αὐτῶν παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πολλῆς ὑπολήψεώς μου, διότι φρονῶ ὅτι ὁ τοὺς παῖδας ἡθοποιῶν καὶ διὰ καλῆς ἀγωγῆς ἀνατρέφω, εἶναι ὁ τὴν μεγίστην τῶν ὑπηρεσιῶν παρέχων τῇ πατρίδι, διότι μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ἀληθῆς ἔσται ἡ τῶν Πυθαγορείων ῥῆσις, « Ἀρχὴ πολιτείας νέων τροφά. »

Σας ἀσπάζομαι.

Ὅλος ὑμέτερος

Ν. ΣΑΡΙΠΟΛΟΣ.

BIBAION ΝΕΟΦΑΝΕΣ.

Διαπόμου μῦθοι εἰς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν ὑπὸ Δ. Εἰρηγίδου.

Τὸ βιβλίον τοῦτο 146 μύθους περιέχον εἶναι λίαν κατάλληλον διὰ τοὺς παῖδας καὶ τὸν λαόν. Ἡ ἀφελεια τῆς γλώσσης καὶ ἡ ἐρμηνεία εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μύθου καθιστῶσι τερπνοτάτην καὶ διδακτικωτάτην τὴν συλλογὴν τῶν μύθων τοῦ Φρυγῆος συγγραφίως· ὅθεν συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς τὰς Κυρίας καὶ τοὺς Κυρίους Δημοδιδασκάλους ὡς πρόχειρον διδασκαλίας ὄργανον. Ἡ τιμὴ ἀρίστος.

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται διὰ Ταμιακοῦ Γραμματείου εἰς τὸν ἐκδότην Μ. Δ. Σακκόρραφον.

Οὐδεμία συνδρομὴ πληρώνεται ἄνευ ἀποδείξεως τοῦ ἰδίου ἐκδότου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

1. Μυθολογία τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Λατίνων.—2. Μίλων καὶ Θεαγένης.—3. Περί ἀεροςάτου μετὰ εἰκονογραφίας.—4. Ἡ φιλοσοφικὴ λίθος.—5. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Συντάκτην.—6. Βιβλ. νεοφανές.

ΤΥΠΟΙΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ ΛΕΣΧΗΣ.